

1. INSTALACIJA ZA DOJAVU (DETEKCIJU) POŽARA

“Rizik od izbijanja vatre i pojave požara u industrijskim objektima, poslovnim objektima i objektima za javnu upotrebu (pozorišta, bioskopi, robne kuće, tržni centri, itd.) se smanjuje, ali se ne može zanemariti, uz maksimalnu obazrivost pri projektovanju, u izvođenju i upotrebi objekata. Potencijalna opasnost od požara, kojoj su izloženi ljudi i materijalna dobra, zahteva njegovo rano otkrivanje i davanje odgovarajućeg upozorenja (alarma) kako bi se gašenju što pre pristupilo.

Zakonom o zaštiti od požara propisano je da se u objektima i prostorijama u kojima se, u tehnološkom procesu, koriste ili proizvode zapaljive i eksplozivne materije ili stvaraju eksplozivne smeše, postavljaju uređaji koji omogućavaju blagovremeno otkrivanje, javljanje i gašenje požara. Sistemi za automatsku dojavu požara i alarmiranje vrše efikasno otkrivanje požara u objektu i daju potrebna upozorenja o izbijanju požara pre nego što isti dostigne veće razmere, tj. otkriva se u ranoj fazi nastanka-početnoj fazi požara. Pored ovog sistema za automatsku dojavu požara i alarmiranje omogućavaju precizno lociranje mesta za izbijanje požara, kontrolu i upravljanje uređajima za gašenje, sistemima ventilacije, protivpožarnim klapnama, pp vratima itd., zvučnu i optičku signalizaciju požara, kontrolu ispravnosti rada sistema, prenosa alarma na daljinu i dr.

Primarni princip u projektovanju i izvođenju sistema za automatsku detekciju požara je da kompletan objekat treba da bude stalno nadziran. Ukoliko se odstupa od ovog principa, nadzirana površina treba da bude protivpožarno odvojena od nenadziranih površina.

Tehničke mere nadzora se primenjuju na:

-Liftove, transporna i transmisiona kola, kablovski kanali i okna sa revizionim otvorima, klima i ventilacioni uređaji, kanali i okna za otpad, kao i prostorije za skupljanje otpada, komore i prostore u zidu, međuspratne i međupodne prostore. Iz tehničkih mera nadzora mogu se izuzeti: prostori koji su izdvojeni u pp sektore, prostorije čiji je rizik nastanka požara mali i sa malim požarnim opterećenjem, uski kanali, niski dupli podovi niske tavanice i dr.

Područja koja su pokrivena sistemom za automatsku dojavu požara se dele u dojavne zone, koje moraju biti tako organizovane da je moguće brzo i jednoznačno određivanje mesta izbijanja požara. Dojavne zone se mogu rasprostirati samo po jednoj etaži i ne mogu biti veće od površine požarnog sektora niti veće od 1600 m². Javljači požara za prostore koji se moraju obavezno nadzirati se organizuju u posebne dojavne zone. Dojavna zona u primarnomvodu može maksimalno imati 25 automatskih javljača požara, dok posebne dojavne zone sa ručnim javljačima požara ne smeju imati više od 10 ručnih javljača požara. Ručni i automatski javljači se ne smeju nalaziti u istoj dojavnoj zoni.

Ovo su zahtevi koji proističu iz “Pravilnika o tehničkim normativima za stabilne instalacije za dojavu požara”. Međutim, u praksi se susrećemo sa novim tehnologijama : adresibilnim i analogno adresibilnim sistemima čija logika projektovanja i izvođenja odudara od tih zahteva, pa je potrebno izvršiti reviziju pravilnika i “omogućiti” i korišćenje i novih tehnologija.

Sve informacije koje dolaze od pojedinih detektora povezanih u dojavnim zonama sakupljaju se u dojavnoj “protivpožarnoj” centrali PPS, koja ih obrađuje i uključuje zvučnu i svetlosnu signalizaciju i prenosi informaciju na daljinu (ako je potrebno) i omogućava aktiviranje izvršnih

funkcija (aktiviranje sistema gašenja, zatvaranje vrata otpornih na požar , klapni otpornih na požar , zaustavljanje ventilacije i klimatizacije, itd).

**----- OSTATAK TEKSTA NIJE PRIKAZAN. CEO RAD MOŽETE
PREUZETI NA SAJTU. -----**

www.maturskiradovi.net

MOŽETE NAS KONTAKTIRATI NA E-MAIL: maturskiradovi.net@gmail.com